

نامه سیدهدی استکبر شانی آفتاب می‌کنند

شیرک باد نام تو... شیرک باد نام تو...

اشاره:

نام: میراحمد شهرت: سادات متولد: ۱۵ بهمن ۱۳۲۵ - تهران
*مدارج تحصیلی:

گذراندن دوره‌های مدیریت استراتژیک (۱۳۷۱-گیلان)

اخذ درجه کارشناسی ارشد شیمی نساجی از دانشگاه توکیو (۱۳۵۸-۱۳۵۵)

دریافت درجه کارشناسی ارشد مهندسی نساجی و رنگریزی از دانشگاه صنعتی امیرکبیر (۱۳۴۴-۱۳۴۸)

طی دوره شش ساله دبیرستان از دبیرستان‌های صائب و سعدی (۱۳۳۹-۱۳۴۴-اصفهان)
طی دوره شش ساله دبستان از دبستان‌های ابن‌سینا، امین‌الدوله و صحت (۱۳۳۲-۱۳۳۸-اصفهان و تهران)

*مسئولیت‌های اجرایی:

رئیس موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران و معاون وزیر صنایع (۱۳۶۹-۱۳۷۷)

معاون بانک صنعت و معدن در امور شرکت‌ها (۱۳۶۵)

معاون بخش نساجی و چرم وزارت صنایع (۱۳۶۱)

مدیر گروه صنایع نساجی سازمان صنایع ملی و عضو شورای سازمان (۱۳۶۰-۱۳۶۱)

مدیر عامل کارخانجات قدس و پارس فاستون (۱۳۵۸)

سرپرست کارخانه وطن اصفهان (۱۳۵۸)

مدیر تکمیل پروژه گردباف در شرکت نیتینگ (پوشینه‌باف قزوین-۱۳۵۳)

مهندس نساج کارخانه سیمین اصفهان (۱۳۵۰)

*از مهمترین اقدامات علمی و فرهنگی:

عقد تفاهم‌نامه‌های همکاری با دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی

امضای تفاهم‌نامه همکاری علمی و پژوهشی میان موسسه استاندارد و دانشگاه تهران

امضای تفاهم‌نامه همکاری با دانشکده مهندسی پزشکی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

امضای تفاهم‌نامه همکاری با جامعه کیفیت آلمان

ایجاد دو پژوهشکده شیمی و مهندسی شیمی و صنایع در موسسه استاندارد

دایر کردن آزمایشگاه‌های نساجی در اداره‌های کل استاندارد کل کشور

برنامه‌ریزی جهت احداث ساختمان جدید دانشکده نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

استقرار دبیرخانه‌های تدوین استانداردهای بین‌المللی در ایران

موضوع مطلب، نگاهی به تاریخچه دانشکده مهندسی نساجی و تلاش تمام چهره‌های

شناخته‌شده و معتبر نساجی در ایران از جمله آقایان دکتر آیت‌اللهی، دکتر سیداصفهان‌ی،

دکتر بهزادان و البته زنده‌یاد میراحمد سادات بود. به بهانه تقارن انتشار این مطلب با برگزاری

چهاردهمین سالگرد درگذشت ایشان، تصمیم گرفتیم مقدمه مطلب مذکور را به معرفی بیشتر

مهندس سادات اختصاص دهیم تا هم یادی از ایشان شود و هم آیندگان بدانند صنعت

نساجی بر شانه‌های چه انسان‌های توانمندی رشد کرده و به بالندگی امروز دست یافته است.

نگاهی به تاریخچه دانشکده مهندسی نساجی

دانشکده مهندسی نساجی در سال ۱۳۳۷ همزمان با تأسیس پلی تکنیک تهران تحت عنوان انستیتو نساجی و رنگریزی فعالیت خود را آغاز نمود. این انستیتو در آغاز کار در ساختمانی به مساحت ۲۳۰۰ مترمربع که بیشتر زیربنای آن را کارگاه‌ها تشکیل می داد شروع به تربیت مهندسی‌نمود که همزمان با دروس تئوری معمول دانشکده‌های مهندسی به دروس عملی و کارگاه‌ها، بیشتر از دانشکده‌های مشابه توجه داشت.

در سال ۱۳۴۰ اولین گروه فارغ التحصیلان رشته نساجی و رنگریزی از جمله آقایان عباس آیت‌اللهی، داریوش ختائی زاده، عباس درودگرچوپانی، حسین رضایی، یعقوب شیرسوار، کریم غزنوی تبریزی و محمد همدان‌نژاد از این انستیتو فارغ التحصیل شدند.

روسای دانشکده از زمان تأسیس تاکنون:

۱- مهندس برژیسی

۲- دکتر بهنواری

۳- مهندس مدائنی

۴- مهندس سلطانی

۵- دکتر معتمدی

۶- خانم مهندس ضرغام

۷- مهندس قاضی زاده سال ۱۳۴۷

۸- آقای دکتر برهانی - سال ۱۳۴۸

۹- آقای دکتر سیاه‌کلاه سال ۱۳۴۹ تا ۱۳۵۱

۱۰- خانم دکتر میترا ساعد از سال ۱۳۴۹ تا ۱۳۵۱

دکتر نورپناه: سال ۱۳۳۷ که ما وارد پلی تکنیک شدیم ساختمان اولیه انستیتو نساجی و رنگرزی (بخشی از ساختمان فعلی دانشکده مهندسی پزشکی) در حال ساخت بود. در آن سالها ۶ ساختمان آجری یک طبقه در دانشگاه وجود داشت که ما دروس سرویس و پایه را در این ساختمان‌ها می‌گذراندیم.

دکتر هوشمند بهزادان

دکتر محمد حقیقت کیش

دکتر پرویز نورپناه

- ۱۱- آقای مهندس کسایان از سال ۱۳۵۱ تا ۱۳۵۳
 - ۱۲- آقای دکتر میرهادی سید اصفهانی از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۷
 - ۱۴- دکتر هوشمند بهزادان از شهریور ۱۳۵۷ تا اسفند ۱۳۵۸
 - ۱۵- دکتر گودرز افشار از اسفند ۱۳۵۸ تا دی ۱۳۶۱
 - ۱۶- دکتر پرویز نورپناه از دی ۱۳۶۱ تا بهمن ۱۳۶۲
 - ۱۷- دکتر محمدحقیقت کیش از بهمن ۱۳۶۲ تا خرداد ۱۳۶۶
 - ۱۸- دکتر علی اصغر جدی از شهریور ۱۳۶۶ تا اردیبهشت ۱۳۶۸
 - ۱۹- دکتر پرویز نورپناه از اردیبهشت ۱۳۶۸ تا آبان ۱۳۶۸
 - ۲۰- دکتر محمد حقیقت کیش از آبان ۱۳۶۸ تا آبان ۱۳۷۰
 - ۲۱- دکتر مجید صفر جوهری از آبان ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۷
 - ۲۲- دکتر سید محمد عترتی از ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۱
 - ۲۳- دکتر مسعود لطیفی از ۱۳۸۱ تا ۱۳۸۳
 - ۲۴- دکتر هوشنگ نصرتی از ۱۳۸۳ تا کنون ادامه دارد
- دکتر آیت الهی در مورد علت انتخاب پلی تکنیک می‌گوید: رشته نساجی برای اولین بار در پلی تکنیک تأسیس شد و با توجه به اینکه من اهل یزد بودم و در این شهر صنعت نساجی، جز صنایع غالب است، من این دانشگاه را انتخاب کردم.
- دکتر پرویز نورپناه فارغ التحصیل سال ۱۳۴۱ و استاد دانشکده مهندسی نساجی نیز مورد روزهای نخست دانشکده نساجی چنین می‌گوید: سال ۱۳۳۷ که ما وارد پلی تکنیک شدیم ساختمان اولیه انستیتو نساجی و رنگرزی (بخشی از ساختمان فعلی دانشکده مهندسی پزشکی) در حال ساخت بود. وی ادامه می‌دهد: در آن سالها ۶ ساختمان آجری یک طبقه در دانشگاه وجود داشت که ما دروس سرویس و پایه را در این ساختمان‌ها می‌گذراندیم.
- دکتر محمد حقیقت کیش نیز که از سال ۱۳۴۰ وارد پلی تکنیک تهران شده است، سال اول و دوم را در کلاس‌های طقه اول ساختمان شماره یک مدرسه منوچهری (ساختمان فعلی دانشکده مهندسی کشتی‌سازی و صنایع دریایی) گذرانده است. وی در این خصوص می‌گوید: آقای مهندس نفیسی ریاست پلی تکنیک و آقای مهندس پایافر ریاست انستیتو علوم پایه را به عهده داشت. آقایان عرب‌اف، مهندس دارابی، پرژیسکی، برودوکاملین از جمله اساتید خارجی ما بودند.
- آقای دکتر معتمدی دروس رنگ را تدریس می‌کردند.

آقایان مهندس غفاری، مهندس آیت الله، مهندس مدائنی و خانم مهندس ضرغام اساتید ایرانی انستیتو بودند. که ما دروس علوم الیاف، ریسنجی، بافندگی و طراحی را تحت نظارت این اساتید آموختیم.

دکتر نورپناه نیز در مورد اساتید خود می‌گوید: ما در سال اول دروس تخصصی نداشتیم و دروس فیزیک، شیمی، ریاضی، نقشه کشی صنعتی، استاتیک و مقاومت مصالح میان تمامی دانشجویان مشترک بود. ریاضیات توسط دکتر مجتهدی، فیزیک توسط دکتر صفری و دکتر هنربخش، الکتروسیسته و مغناطیس و ماشین‌های الکتریکی توسط مهندس جمشیدی و شیمی رنگ توسط دکتر رحیم عابدی ارائه می‌شد.

آقایان مهندس عباس شیخ، مهندس معدنی و خانم مهندس ضرغام از اساتیدی بودند که دروس تخصصی را ارائه می‌کردند.

شایان ذکر است ساختمان اولیه انستیتو نساجی و رنگرزی از چهار قسمت به هم چسبیده تشکیل شده بود که طبقات با احتساب زیرزمین در زیربنای ۳۲۸۰ متر مربع قرار گرفته بود.

دکتر بهزادان عضو سابق هیات علمی انستیتو نساجی و رنگرزی که تدریس خود را در پلی تکنیک از سال ۱۳۴۸ آغاز کرده است؛ در مورد خاطرات خود از آن سال‌ها چنین می‌گوید: در بعضی سال‌ها تنها ۳ دانشجو داشتیم.

وی در مورد علت این مساله می‌گوید: در آن سال‌ها صنعت نساجی، صنعت عقب مانده‌ای بود و صاحبان صنایع نیاز چندانی به نیروی متخصص مهندس احساس نمی‌کردند و بیشتر صنعت نساجی توسط متخصصین خارجی اداره می‌شد و از مهندسين ایرانی بیشتر به عنوان یک تکنسین تحصیل کرده استفاده می‌شد. در حالی که امروزه فارغ التحصیلان نساجی، بخش عمده‌ای از امور مدیریتی و اقتصادی کارخانه‌ها را به عهده دارند.

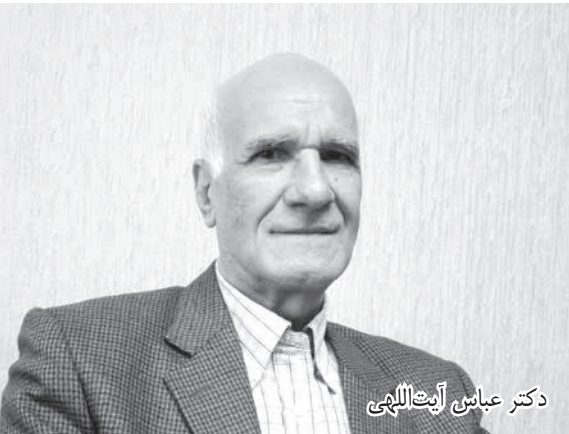
دکتر میرهادی سید اصفهانی نیز که از سال ۱۳۴۴ به عنوان دانشجو وارد پلی تکنیک تهران شده است؛ در این زمینه می‌گوید: تمامی فارغ التحصیلان سالهای ۱۳۴۷ و ۱۳۴۸ و... که حدود ۴۰ نفر بودند در کارخانجات نساجی ایران مشغول کار شدند. که بیشتر در واحدهای کاشان، شهر صنعتی قزوین و... مشغول کار بودند در آن سال‌ها شرکت‌های الیاف‌سازی و کارخانجات پلی اکریل ایران در شرف تأسیس بودند.

وی در مورد اساتید خود می‌گوید: دکتر هوشنگ منتصری، هندسه تحلیلی را تدریس می‌کردند و آقایان دکتر مجتهدی، دکتر مجتبی ریاضی و دکتر

دکتر بهزادان: در آن سالها صنعت نساجی، صنعت عقب مانده‌ای بود و صاحبان صنایع نیاز چندانی به نیروی متخصص مهندس احساس نمی‌کردند و بیشتر صنعت نساجی توسط متخصصین خارجی اداره می‌شد و از مهندسين ایرانی بیشتر به عنوان یک تکنسین تحصیل کرده استفاده می‌شد.

دکتر عباس آیت‌اللهی

دکتر میرهادی سیداصفهانی

مهندسن مصطفی هاشمی طباء

دارای مدرک فوق لیسانس پلیمر از انگلستان بودم و با توجه به نیاز کشور، رشته پلیمر برای اولین بار در پلی تکنیک با همکاری دکتر میتراساعد و مهندس صفی نیا راه اندازی نمودم..

وی ادامه می دهد: ما با سازمان ملل UNDO در مورد گرفتن امکانات و ماشین آلات وارد مذاکره شدیم و اولین دوره فارغ التحصیلان کارشناسی ارشد مهندسی پلیمر با طی ۲ دوره کارهای آزمایشگاهی و پروژه در اتریش فارغ التحصیل شدند.

دکتر سید اصفهانی که در سال ۱۳۵۳ پس از اخذ مدرک دکترا از دانشگاه لیدز انگلستان در رشته پلیمر و علوم الیاف به پلی تکنیک بازگشته است در مورد آن روزها می گوید: در این سال، خانم دکتر میترا ساعد ریاست دانشکده را به عهده داشت. دانشکده در همان ساختمان قدیمی بود که ۲ کلاس بیشتر نداشت. تخصص من الیاف مصنوعی بود که دروس الیاف مصنوعی و تکمیل کالای نساجی را تدریس می کردم. بعد از خانم ساعد، آقای مهندس کسائیان به مدت ۶ ماه ریاست دانشکده را به عهده گرفتند. پس از اینکه مهندس کسائیان به اصفهان رفتند من به مدت ۳ سال تا پیروزی انقلاب، ریاست دانشکده را به عهده گرفتم.

در این سالها دانشکده از حالت قدیمی خارج شد. ما ۲ گروه شیمی نساجی و تکنولوژی نساجی را جدا کردیم. سیلابس دروس را بازنویسی کردیم، فوق لیسانس الیاف را تشکیل دادیم و نظام نامه تاسیس مهندسی پلیمر را ایجاد کردیم

دکتر سید اصفهانی در مورد تاسیس رشته مهندسی پلیمر می گوید: تخصص من ترکیبی از الیاف و پلیمر بود و با توجه به نیاز جدی کشور، احساس می کردم باید در این زمینه رشته جداگانه‌ای تاسیس شود.

دانشکده مهندسی شیمی بر این اعتقاد بود که رشته پلیمر باید در این دانشکده ایجاد شود به عبارت دیگر آنها پلیمر را جزیی از شیمی می دانستند در حالیکه ما معتقد بودیم پلیمر رشته جداگانه‌ای است و شامل تکنولوژی پلیمر، علم پلیمر و مهندسی پلیمر است. در ابتدای کار تحت عنوان فوق لیسانس الیاف اقدام به پذیرش دانشجو در رشته پلیمر کردیم. و بعدها مجوز قطعی رشته پلیمر را اخذ کردیم.

دکتر سید اصفهانی در مورد سمینارهای برگزار شده در آن سالها می گوید: در آبان ۱۳۵۴ سومین سمینار نساجی را برگزار کردیم که من به عنوان رییس دانشکده دکتر نورپناه به عنوان معاون دانشکده و آقای مهندس قاضی زاده به عنوان مشاور مسئولیت برگزاری این سمینار را به عهده داشتیم.

بهرروز ریاضیات را تدریس می کردند. درس فیزیک توسط دکتر پرتویی، الکتریسته توسط مرحوم دکتر انواری و زبان انگلیسی توسط مستر چک تدریس می شد.

دکتر سید اصفهانی تأکید می کند: بهترین اساتید دروس تخصصی ما آقای مهندس آیت الهی و خانم مهندس ضرغام بودند که کلیه دروس بافندگی، مقدمات بافندگی، طراحی پارچه و کارگاههای بافندگی توسط مهندس آیت الهی ارائه می شد و خانم مهندس ضرغام هم درس ریسندگی فاستونی را ارائه می کردند. آقای مهندس ثابت درس ریسندگی پنبه را ارائه می کرد. آقایان محمد نسیم و مهندس بهشتی از دیگر اساتیدی بودند که درس ریسندگی را تدریس می کردند و آقای مهندس مظاهری دروس رنگرزی و تکمیل را ارائه می دادند.

دکتر نورپناه که پس از فارغ التحصیلی عازم انگلستان شده بود در سال ۱۳۵۲ با اخذ مدرک فوق لیسانس به پلی تکنیک بازگشت. وی در مورد روزهای بازگشت و فعالیت خود به عنوان هیات علمی انستیتو نساجی و رنگرزی می گوید: در سال ۱۳۵۲ دکتر برهانی ریاست انستیتو را به عهده داشت و من در آن سالها دروس بافندگی و مقدمات بافندگی را ارائه می کردم. وی ادامه می دهد: تعداد کل اعضای هیات علمی انستیتو در سال ۱۳۵۲ به ۱۰ نفر هم نمی رسید که مهندس شیرسوار، مهندس آیت الهی، دکتر برهانی و مهندس قاضی زاده از جمله این اساتید بودند.

دکتر نورپناه در مورد روزهای راه اندازی مقطع تحصیلات تکمیلی مهندسی نساجی می گوید: در سال ۱۳۵۵ دانشگاه تصمیم گرفت انستیتو تحصیلات تکمیلی را راه اندازی کند که من به عنوان نماینده انستیتو نساجی و رنگرزی در جلسات تحصیلات تکمیلی شرکت می کردم. دکتر محمدرضا اسلامی از طرف انستیتو مکانیک، دکتر ابوالفتحی از طرف انستیتو شیمی و نمایندگانی از انستیتو راه و ساختمان و انستیتو مهندسی برق در این جلسات شرکت می کردند.

دکتر نورپناه ادامه می دهد: در سال ۱۳۵۶ اولین دوره مهندسی علوم الیاف و پلیمر در دانشکده نساجی و رنگرزی راه اندازی شد و آقای مهندس میرزاده یکی از اولین فارغ التحصیل این دوره بودند.

دکتر نورپناه در مورد جایگاه رشته مهندسی پلیمر در آن سالها می گوید: در آن زمان مهندسی پلیمر حرف زیادی برای گفتن نداشت. یکسری ظرفهای نشکن تازه از طرف پلاسکو آمده بود بدون اینکه بدانند پلیمر چیست! وی ادامه می دهد: با توجه به اینکه من

دکتر سید اصفهانی: اولین سمپوزیوم علوم و تکنولوژی پلیمر در سال ۱۳۵۶ با ارائه حدود ۲۰ مقاله در دانشکده نساجی برگزار شد که این سمپوزیوم بین‌المللی نقش بسیار مهمی در شناساندن مهندسی پلیمر به عنوان یک رشته مستقل داشت.

در این سمینار ۲ روزه محققان از انگلیس و سایر مراکز تحقیقاتی دنیا دعوت شده بودند و ۶ مقاله به زبان فارسی و لاتین ارائه گردید.

وی ادامه می‌دهد: اولین سمپوزیوم علوم و تکنولوژی پلیمر در سال ۱۳۵۶ با ارائه حدود ۲۰ مقاله در دانشکده نساجی برگزار شد که این سمپوزیوم بین‌المللی نقش بسیار مهمی در شناساندن مهندسی پلیمر به عنوان یک رشته مستقل داشت.

دکتر سید اصفهانی در مورد راه اندازی رشته مهندسی رنگ می‌گوید: ما معتقد بودیم که رشته رنگ فقط به صنعت نساجی منحصر نمی‌شود و باید این رشته را به صورت مستقل تأسیس کرد در آن سالها آقایان دکتر سیامک مرادیان، دکتر فرامرز افشار طارمی، دکتر محمدعلی سمسارزاده، دکتر هرایر قهره‌پتیان، مهندس ماسیس اکبریان و خانم دکتر عاصم پور به عنوان اعضای هیات علمی دانشکده استخدام شدند که بعدها به اتفاق گروه مهندسی پلیمر، دانشکده مستقل مهندسی پلیمر را تشکیل دادند.

دکتر بهزادان که پس از اخذ مدرک دکتر در رشته تکنولوژی نساجی در سال ۱۳۵۳ مجدداً به پلی تکنیک برگشته است در مورد ویژگی‌های انستیتو نساجی و رنگزری در آن سال‌ها می‌گوید: در آن سال‌ها، ریاست انستیتو را خانم دکتر ساعد به عهده داشت که از فارغ التحصیلان پلی تکنیک بودند. پس از ایشان مهندس کسبایان و دکتر میرهادی سید اصفهانی، ریاست انستیتو را به عهده گرفتند.

وی ادامه می‌دهد: در اوایل دهه ۱۳۵۰، انستیتو نساجی شروع به رشد کرد و از سال ۱۳۵۳ به بعد، تعداد دانشجویان رشد چشمگیری داشت و بعدها دوره فوق لیسانس هم ایجاد شد.

دکتر بهزادان در مورد تعداد و نام آزمایشگاه‌های انستیتو در آن سال‌ها می‌گوید: در آن سال‌ها آزمایشگاه‌های تکنولوژی نساجی، شیمی نساجی، شیمی رنگ، پلیمر و ... وجود داشت به عبارت دیگر پایه تاسیس رشته های مهندسی پلیمر و مهندس

رنگ از انستیتو نساجی و رنگزری ایجاد شد. دکتر بهزادان در مورد ویژگی‌های دوران ریاست مهندس کسبایان می‌گوید: ایشان در زمینه ارتقای سطح آموزش دانشکده تلاش بسیاری داشتند.

دکتر سید اصفهانی در مورد نحوه تاسیس ساختمان جدید دانشکده مهندسی نساجی می‌گوید: یک زمین گودی در ضلع غربی دانشگاه به جای تالار رودکی باقیمانده بود که در اختیار دانشگاه هنر بود یک روز آقای دکتر نورپناه و دکتر حقیقت کیش پهلوی من آمدند و گفتند: فلانی بیا برویم از آقای مهندس هاشمی طبا وزیر صنایع و مهندس سادات مدیر گروه نساجی وزارت صنایع و فارغ التحصیل دانشکده هستند مبلغ ۵ میلیون تومان بگیریم و طبقه بالای کارگاه‌های دانشکده نساجی یک طبقه اضافه کنیم. من گفتم اگر بحث ۳۰۰ الی ۴۰۰ میلیون تومان باشد حاضرم بیایم والا برای ۵ میلیون تومان و اضافه کردن ۴ تا اتاق وقت خودم را تلف نمی‌کنم که آقایان گفتند کسی از این پولها خرج نمی‌کند.

پس از مدتی آقای دکتر نورپناه آمد و گفت: نزد مهندس هاشمی طبا وزیر صنایع رفته‌اند و درخواست ۵ میلیون تومان داده‌اند و آقای وزیر گفته است دولت به صنایع و صنعتگران کارخانجات ارز ۷ تومانی می‌دهد که برای واردات ماشین‌آلات و ساخت کارخانجات هزینه کنند و ما از آنها می‌خواهیم که به ازای اعطای ارز ۷ تومانی به تاسیس ساختمان جدید دانشکده مهندسی نساجی کمک کنند.

در این زمان کمیته ای با همراهی زنده یاد دکتر سلیمی، سندیکای نساجی و مدیران دانشگاه تشکیل شد و این مساله را پیگیری کردیم. حدود ۳۰۰ میلیون تومان از طرف صنایع و کارخانجات مختلف جمع آوری شد و احداث ساختمان جدید آغاز شد.

دکتر سید اصفهانی در مورد زمین ساختمان نساجی گفت: میان دانشجویان دانشکده با دانشجویان دانشگاه هنر درگیریهایی وجود داشت تا اینکه با تلاش دکتر نورپناه، دکتر سلیمی، دکتر حقیقت کیش و دیگران در وزارت علوم موفق شدیم زمین را از دانشگاه هنر بگیریم.

زنده یاد مهندس میراحمد سادات که از وی به عنوان بنیانگذار فقید دانشکده مهندسی نساجی نام برده می‌شود و تالار اجتماعات این دانشکده به نام ایشان نامگذاری شده است از جمله فارغ التحصیلان افتخار آفرین انستیتو نساجی و رنگزری در سال ۱۳۴۸ است

وی موفق شد با کمک صاحبان صنایع، دانشکده مهندسی نساجی را در زیربنای بیش از ۲۷۰۰۰ متر

مربع در ۱۱ طبقه و ۸۰۰۰ متر مربع ساختمانهای جانبی و ۷۵۰۰ متر مربع کارگاه و آزمایشگاه‌های مختلف با هزینه ای بالغ بر ۱۱ میلیارد تومان به اتمام رساند او مردی بزرگ از مردان همیشه نیک‌نام تاریخ پلی تکنیک است که در طی عمر با برکت خود مسئولیت‌های متعددی را به عهده داشت. ریاست موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مشاور وزیر صنایع، معاون بانک صنعت و معدن، معاون نساجی و چرم وزارت صنایع از جمله مسئولیت‌های این مرد بزرگ در طی حیات پر برکتش می‌باشد.

وی در زمان حیات خود در مورد تاسیس ساختمان جدید دانشکده مهندسی نساجی چنین گفته است: به علت کمبود متخصص نساجی، به پیشنهاد وزیر وقت صنایع، مهندس سید مصطفی هاشمی طبا با مقامات دانشگاه امیرکبیر توافق شد که تعدادی از فارغ التحصیلان سایر رشته های صنعتی را طی یک دوره چندماهه، در دانشگاه صنعتی امیرکبیر آموزش نساجی بدهیم که که بنده این دوره را بسیار مثبت ارزیابی می‌کردم در مراسم پایانی این دوره، ریاست وقت دانشکده نساجی از اینجانب خواستند که در حدود ۵ میلیون تومان به دانشگاه کمک مالی شود تا ساختمان مناسبی را برای خوابگاه دانشجویان خریداری نمایند که حق تقدم استفاده از آن با دانشجویان دانشکده مهندسی نساجی باشد. به هرحال با حمایت مالی یکی از کارخانجات تابع سازمان صنایع ملی، این مهم انجام شد. (البته دانشگاه این وجه را به جای خرید خوابگاه صرف خرید و تکمیل باشگاه ورزشی واستخر نمود)

وی ادامه می‌دهد: پس از اینکه گزارش این امر به استحضار مهندس هاشمی طبا رسید ایشان فکر جدیدی ارائه نمودند منی برای اینکه مطالعه ای صورت پذیرد و در صورت امکان ساختمان جدیدی برای دانشکده نساجی بنا شود که اینجانب با بسیاری از مدیران کارخانجات نساجی از جمله مهندس دقیقی، مهندس مروج و سایر دوستان موضوع را مطرح و همگی از آن استقبال نمودند. آقای دکتر محمد هنرور نظری که در آن زمان مدیر طرح و برنامه معاونت نساجی و چرم بودند با علاقه وافر موضوع را پیگیری و آمادگی لازم را در بسیاری از کارخانجات برای اعطای کمکهای مالی به وجود آوردند. اولین واحدی که عملاً کمک مالی به این طرح نمود شرکت شادریس یزد به مدیریت مهندس ابوالقاسم مقدری بود و پس از آن بسیاری از همکاران به ویژه اعضای انجمن صنایع نساجی به ریاست جناب مهندس علی محمد شریفی در جمع آوری کمک و هدایا از سایر

زنده‌یاد سادات: اینجانب در هیأت امانا به عنوان نماینده وزیر صنایع، عهده دار برخی از هماهنگی‌ها بودم و سایر اعضا عبارت بودند از: آقایان دکتر سلیمی نمین (ریاست وقت دانشگاه)، مرحوم مهندس صدیقی، مرحوم مهندس مصحف، مهندس دهدشتی، مهندس شریفی، مهندس دقیقی، مهندس مروج، مهندس حمیدی، دکتر هنرور نظری، مهندس علیمردانی و...

به گفته دکتر حقیقت کیش در تاریخ ۲۷ بهمن ماه ۱۳۶۳ طرح جامع دانشگاه و دانشکده های جدید نساجی و مکانیک با مهندسین مشاور صنعتی ایران (وابسته به سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران) منعقد شد و مهندسین مشاور بر مبنای برنامه های آموزشی ستاد انقلاب فرهنگی و همچنین استانداردهای یونسکو و یونیدو در مردادماه ۱۳۶۴ طرح‌های مقدماتی و مرحله اول پروژه را پس از هماهنگی و تبادل نظر با مسوولین و استادان هر دانشکده به پایان رسانید.

در تیرماه ۱۳۶۴ متمم اصلاحی به قرارداد فیما بین اضافه شد. به این ترتیب طراحی مقدماتی کل دانشگاه نیز به موضوع قرارداد اضافه شد.

ساختمان جدید دانشکده نساجی در زمینی به مساحت ۴۰۰۰ متر مربع با زیربنای ۲۷۰۰۰ متر مربع در ۱۰ طبقه و ۲ نیم طبقه احداث گردیده است اولین کلتگ احداث این ساختمان در یازدهم تیرماه ۱۳۶۴ با حضور مهندس شافعی، وزیر وقت وزارت صنایع و مهندس هاشمی رییس هیات عامل سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و زنده یاد دکتر محمد حسین سلیمی و حاج آقا تفضلی بر زمین زده شد.

دکتر حقیقت کیش در مورد آغاز دوره تحصیلات تکمیلی در دانشکده می گوید: مجوز دوره دکتری را از سال ۱۳۶۷ گرفتیم ولی به دلیل عدم حضور کادر کافی و زبده تا چند سال بعد اجرا نکردیم.

اولین فارغ التحصیل دوره دکترا، دکتر محمد شیخ زاده بودند و بعدها آقای دکتر هوشنگ نصرتی، دکتر اختیاری، خانم دکتر ناهید انصاری، دکتر نوری و دیگران از این دانشکده فارغ التحصیل شدند.

با توجه به نیاز و تقاضای صنعت نساجی در سال ۱۳۸۲ رشته مهندسی پوشاک در دانشکده مهندسی نساجی راه اندازی شد که اولین گروه دانشجویان این رشته در سال ۱۳۸۶ فارغ التحصیل شدند.

مهندس سادات ادامه می دهد: هیأت امانا هر دو هفته یکبار تشکیل جلسه می داد و علاوه بر هدایت کلی امور بر طراحی و کیفیت تک تک امور نظارت می کرد. به عنوان مثال طرح کاشی‌های دیواری منصوبه در این ساختمان نشان دهنده یک بافت است که با صلاحید دکتر عباس آیت الهی استاد دانشکده نساجی انتخاب شده است.

مهندس سادات در مورد علت بالا بودن سهم شرکت پلی اکریل اصفهان در تامین منابع مالی می گوید: در اواخر طرح به دلیل تورم با کمبود شدید منابع مالی مواجه بودیم که به دستور مهندس نعمت زاده وزیر وقت صنایع شرکت پلی اکریل اصفهان کمک بسیار شایانی به ساخت دانشکده نمود ایشان ادامه می دهد: شرکت‌های یزد بافت، ریسندگی و بافندگی، نساجی کاشان و فرش ماشینی بیشترین سهم را در میان بخش خصوصی و کارخانجات بانک صنعت و معدن بیشترین سهم را در میان بخش دولتی داشتند.

دکتر محمد حقیقت کیش که طی سال‌های ۱۳۶۲ تا خرداد ۱۳۶۶ و از آبان ۱۳۶۸ تا آبان ۱۳۷۰ مسوولیت دانشکده نساجی را به عهده داشته است می گوید: پایه‌های تاسیس ساختمان جدید دانشکده نساجی به همت اساتید این دانشکده، در این سالها بنا گذاشته شد در آن سال‌ها دانشکده نساجی فضای بسیار کوچکی داشت ضمن اینکه صنعت نساجی به سرعت در حال رشد بود.

وی ادامه می دهد: آقای مهندس شافعی وزیر وقت صنایع و مهندس هاشمی طبا رییس وقت سازمان تربیت بدنی و مرحوم مهندس سادات که از فارغ‌التحصیلان دانشکده نساجی و معاون وزارت صنایع بودند نقش بسیار چشمگیری در تاسیس این ساختمان داشتند و از صاحبان کارخانه های نساجی جهت تامین بودجه برای تاسیس دانشکده کمک خواستند. از جمله کارخانه‌هایی که بسیار در این زمینه کمک کردند می‌توان کارخانه پلی اکریل اصفهان و آقایان مهندس حمیدی مهندس شریفی، مهندس کواری، مهندس دهوفی، حاج آقا تفضلی، مهندس نعمت‌زاده، مهندس هاشمی طبا، مهندس علیمردانی، مهندس جلودارزاده، مهندس صدیقی، مهندس پورکاشانی و... را نام برد به عنوان مثال در شرایطی که حقوق بنده در سال ۱۳۶۲، ماهانه ۷ الی ۸ هزار تومان بود، آقای مهندس تفضلی ۲۰ میلیون تومان به دانشگاه کمک کردند. که رقم بسیار قابل توجهی بود. مرحوم دکتر سلیمی نیز تلاش بسیاری کردند و بخشی از زمینی که در آن زمان در اختیار دانشگاه هنر بود به ساخت دانشکده اختصاص داده شد...

کارخانجات همت نمودند که آمار کمک‌ها مرتباً در نشریه انجمن درج می‌شد.

مهندس سادات اضافه می‌کند: در آن زمان (سال ۱۳۶۴) برخلاف زمان حال وضع کارخانجات فرش ماشینی بسیار خوب بود و مرحوم مهندس محمدباقر صدیقی مدیرعامل وقت شرکت فرش پارس در جمع آوری این کمک‌ها بخصوص از کارخانجات فرش ماشینی نقش بسیار ارزنده‌ای را ایفا نمودند.

وی ادامه می‌دهد: در اوایل سال ۱۳۶۵ طی هماهنگی که با دفاتر وزیران فرهنگ و آموزش عالی و صنایع به عمل آمد مقرر گردید مراسم کلتگ زنی در محل دانشگاه انجام گیرد که علیرغم هماهنگی قبلی وزیر وقت آموزش عالی در مراسم کلتگ زنی شرکت نکردند. ولی مهندس غلامرضا شافعی وزیر وقت صنایع با علاقه فراوان در مراسم شرکت نموده و به اینجانب امر فرمودند که کلتگ توسط پیشکسوت صنعت نساجی، حاج آقا تفضلی بر زمین زده شود.

مهندس سادات اضافه می‌کند: پس از آن افرادی به پیشنهاد مشترک، انجمن صنایع نساجی، وزارت صنایع و دانشگاه صنعتی امیرکبیر به عنوان اعضای هیات امانی این طرح برگزیده شدند و احکام عضویت آنها توسط دکتر هاشمی گلپایگانی دبیر وقت شورای عالی انقلاب فرهنگی صادر و عملاً در ۲ بعد ساخت دانشکده و نیز تامین منابع مالی شروع شد.

مهندس سادات ادامه می‌دهد: اینجانب در هیأت امانا به عنوان نماینده وزیر صنایع، عهده دار برخی از هماهنگی‌ها بودم و سایر اعضا عبارت بودند از: آقایان دکتر سلیمی نمین (ریاست وقت دانشگاه)، مرحوم مهندس صدیقی، مرحوم مهندس مصحف، مهندس دهدشتی، مهندس شریفی، مهندس دقیقی، مهندس مروج، مهندس حمیدی، دکتر هنرور نظری، مهندس علیمردانی و...

مجری اصلی طرح در ابتدا مرحوم مغفور مهندس عبدالعلی مصحف (داماد استاد محمدمتقی جعفری) بودند که به عنوان نماینده شرکت گلبافت اصفهان به صورت افتخاری با این طرح همکاری داشتند پس از ایشان مهندس علیمردانی که به عنوان نماینده انجمن صنایع نساجی در هیات امانا عضویت داشتند حمت ادامه کار را قبول کردند... ایشان به عنوان مجری اصلی پروژه و رابط هیأت امانا با دانشگاه نقش بسیار بارزی را به عهده داشتند و سرانجام با همت والای ایشان این طرح به نتیجه نهایی رسید.

